

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Januárus' 6-dikán, 1852.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Báró Schwaiger Jósef Ts. K. Kamarás és Májor Urat Ö Felségénél az ifjú Magyar Királynál 's az Austriai Státusok Koronörökösénél hivatalbeli Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Décz. 15 kén költ Kir. végzése által Gróf Regelevich Gábor Urat a' Kir. Helytartó Tanács Tanátosát, a' Magyar Kir. Udvari Kamaránál Vice Praesidenssé kegyelmesen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Minckelötte Hennequin Ur, helyes okokkal való megmutatását annak, hogy az a' Testamentom, mellyet a' Burboni Hrg a' Feucheres kinzásaira Aug. 30-kán 1829 ben írt alá, semmit sem ér, tovább folytatná; először az említett Testamentomot olvasta fel. Ennek értelme szerént a' Testamentom tévő, az Aumale Hrgét, a' Frantziák mostani Királyának negyedik fiját, vagy ha ez meghalna ugyan annak (a' ki még akkor Orleáni Hrg vólt) legkisebbik férjfi gyermekét rendelte minden jószágainak örökösévé. Ezen kívül Feucheresnek testált 2 millio Frankból álló tőke pénzt, a'hoz, a' Szent Leu kastélyt, a' Boissy jó-

szágot, minden a'hoz tartozókkal, a' Montmorency erdőt, a' Mortfontainei uradalmat, a' Bourbon Palotában, minden házi eszközökkel azon mulató házat, mellyben ez az Aszszonyáság lakott, utóljára elegendő kotsit és lovakat. A' Hrgnek Ecoüen nevű kastélya felől tett végső rendelése pedig a' vólt, hogy az, mint nevelő Inlézet, azon katoná tisztek gyermekeié legyen, kik a' Condé tsapatban és a' Vendeai seregben szolgálnak, és azt leginkább Feucheresre bízta, a' kihez való ragaszkodásomat és bizodalimat akarom én — ugymond bebizonyítani. Végre a' Királyt, X-dik Károlyt kérte meg, hogy az, az ő hídég tetemeit Vincennesbe, az ő szerentsétlen fija mellé tétesse. A' testamentom felolvasása után az Ügyvéd így beszélt: Esztendővel azután, Aug. 26-kán 1850-ban a' Hrg meghal. Az említett testamentom tétele felől alig tudósítottatott Róhan Hrg, a' midőn az örökös Aumale Hrgét és Feuchereset tüstént perbe fogja. — Hogy az ilyen testamentomot bátran fel lehet bontani, azt Hennequin Ur a' Polgári-Könyvet (Civil-Codex) megelőző törvényekből éppen úgy megmutatja mint az újabb időben hozottakból. Azután először is azon erősségeket táfolja meg, mellyeket az örökös őltalmazására talán fel lehetne hozni p. o. az ő gyen-

ge idejét és az abban álló keménységet, ha kilentz esztendő Hrgét azon erőszak tételért büntelnék meg, a' mellytől az egészen ment volt. Ha az A u m a l e Hrg, — monda a' Beszélő, olyan idejű volna, hogy azt ezen tárgyban meg lehetne kérdezni; minden bizonyal így felelné. „En olyan jószágról tudni sem akarok, a' mellyhez ilyen módon juttatódom, — a' Condé név szép — de azért ugyan annak még egyszer az életre való vissza hozásra, ilyen örökségre nintsen szüksége. A' választó helyen akarok én Condé lenni, és a' Condéi, a' Bourboni Hrgtől nem kívánok egyebet az arra való kinezésnél, hogy valaha az ő Eleinek nyomába hághassak. Az eddig mondattakból tehát kitetszik, hogy a' Bourbon Hrg nem jószántából, hanem a' szükségből kényszerítelve tsak azért testált, hogy magának nyugodalmát szerezhessen. Alig írta alá a' Bourboni Hrg a' nevezett testamentomot, midőn az Orleáni Hrgné és annak Sogor Aszszonyának köszönő levelei nálla megjelentek. Ezekre a' Hrg a' következő feletet tevé, — de a' mellynek értelmét, a' mint imé látják Uraságtok Feucherés tulajdonkezeivel Igazgatta meg. „Sept. 3-kán 1829 az Orleáni Hrgnéhez, Aszszonyom! telyes szívemből köszönöm (ezen szavakat Feucherés így változtatta meg: tiszta gyönyörűséggel szemlélem) azon kedves dolgokat, a' mellyet nekem az Aszszony gyermeke javára tett rendelkezésmért mond... Feucherés általam adja az Aszszonynak tudtára, melly kedves ő előtte azon emlékezet, mellyel az Aszszony ő eránta van. (E' helyett Feucherés ezt tette: mennyire szívére hata ő néki az Aszszonynak megújított jósa-ga). Igaz, hogy ezen dologban az ő jó indulatja, vétettek velem egy pillantat alatt győzedelmet azon akadályokon,

mellyek ennek befejezése elébe gátat raktak — az Orleáni Kis-Aszszonyhoz Sept. 3-kán 1829. Mind azon szép dolgok, mellyeket velem a' Kis Aszszony, a' mi kedves kis Kereszt fiúnk részérol tett rendelkezésmért közöl, mélyen hatottak az én szívemre. Hogy a' Kis Aszszonynak hosszabbban nem írok, oka az, mivel ez szomorú dolgokat ébreszt fel az én elalélt lelkemben. Mellyre nézve tehát tsak a' felöl teszem a' Kis Aszszonyt bizonyossá 's a' t. — szélén lévő irás: Feucherés igen kedvesen vette a' Kis Aszszonynak, hozzá mutatott jóindulatját reám bizta, hogy azért, az ő tisztelettel viseltető köszönetét a' Kis-Aszszonynak adjam tudtára. Ebből láthatják az Urak, — úgymond Hennequin — mennyire rajta volt Feucherés azon, hogy a' Hrg leveleiben az ő neve is ott legyen — tzelját általa elérte, — amaz epekedve kívánt partfogásban tsak ugyan részesült, a' mellynek ő a' minden kötelességek között leg szentebb háládatosságot feláldozta.

Hennequin Ur, azon állításának megbizonyítására, hogy a' Bourboni Hrg sent érdeklétt Testamentoma, nem szabad akaratból származott, hanem a' Feucherés mesterségei által erőszakosan tsikartatott tőle ki, a' következő új okokat hordja elő: Nehéz dolog — úgymond Hennequin Ur a' többek közt — két egymással nagyobb ellenkezésben lévő állapotot tsak gondolni is, mint volt az Orleáni és a' Bourbon Hrgké egész életekben. Ezeknek neveltetések, gyönyörűségek, politikai vélekedések, hadiszolgálatjok, számkivetések, a' Frantzia Országba lett visszatérés után való gondolkodások, mint az ég a' földtől olly távoly jártak egymástól. A' dolgot ezen nevezetes szempontból nézve, méltán különösnek tetszhetik akárki előtt, ha a' Bourboni Hrg jószántából

egy olyan familiában keresett volna magának Örökös, a' mellynek érzései és szokásai az övéitől annyira különböztek. Nagyon jó mentésre találna az ellenkező Fél, ha az egyetértésnek és barátságának a' két Hertzegek közt való helyreállítását és az elmúltakról való el felejtkezést megmutathatná. A' Bourbon Hrg halála után találtunk olyan írásokra, mellyekből az jön ki, hogy a' két Hrgnek némelly Udvariságot (Etiquette) illető dolgokban egymással barátságos formán leveleztek. Egyik sem akarván nevezetesen azon udvariság rendelkezésinek engedni, mellyeket a' Bourbonoknak öregebb ága elejébe szabott, így p. o. midőn az Udvarban játék volt, sem a' Bourboni sem az Orleáni Hrg nem akarván a' Királyi Loge két oldalán lévő ülőhelyekben jelenni meg, midőn a' királyi Loge-ban az idegen Hertzegeknek is be lehetett ülni, az Orleáni Hrg az efféle Udvariságra tartozó kétségeskedések felől való határozásait, a' Bourbon Hrggel mindenkor közölte azért, hogy az illyen esetben a' familia két oldal lineája egyetértve az illendőséghez intézhesse tselekedeteit. De mind ezen levelek a' két Ház közt lévő meg hitt barátságra nem mutatnak. — Némelly levelei a' két Hrgeknek az Atyafiság dolgaiban íratlak. Így p. o. 1822-dik esztendő Május havában költ egy levél, mellyben a' Bourboni Hrg az Aumalei Hrg megkereszteltetése alkalmával a' keresztatyai hivatalt fogadja el, — ugyan abból a' levélből az is ki tetszik, hogy Feucheres még akkor az Orleáni Házhöz nem mehetett. Midőn Feucheres 1821-ben, — mikor már a' Királyi udvarnál be volt mutatva, — az Orleáni Házhöz még csak be sem mehetett, sokkal különösebben jön ki, az a' rendkívül való Interesse, mellyel az már 1829 ezen Familia eránt viselte-

tett. — Emlékezik az Ügyvédő még ezen kívül a' Bourboni Hrgnek az Orleáni Hrgnek azon trédulájára adott feleletéről is, mellyben ez amannak azt jelenti, hogy mivel már vele régen nem találkozhatott, és kívánná látni, tehát legidősb fiával, bizonyos napon Sz. Leube fogna menni, — de a' felelet is olyan Spartai módon volt írva, hogy Feucheres azon igazítván, kéntelen volt hozzá egy lekötelező berekesztést adni. E' szerént megmutatván Hennequin, hogy mind ezen levelek, a' két Hrgi ház közt volt valami meg hitt barátságra nem mutatnak, beszédét így folytatja: Az Orleáni és Bourboni Hrgek voltak mintegy képviselői amakét egymással ellenkező politikai Systemáknak. A' Condé Ház a' XIV Lajos alaptételeit, az Orleáni ház pedig az 1791-ki alkotmány principiumait követte. Feucheres olly tzelből, hogy a' két házat egymáshoz közelebb vigye, Hubertus innepére, mellyet a' Bourboni Hrg 1827-dik esztendő October havában tartott, az Orleáni Hrget annak módja szerént meghívja. A' mit a' Bourboni Hrg megtudván, nem egyszer kétszer tevé nyilvánvalóvá azt, hogy mennyire nem lesz ő előtte kedves dolog az Orleáni Hrgnek jelenléte. Míg tehát a' Hertzeg az Orleáni ház eránt való roszzs indulatját jelengette, az alatt mindég azon volt, hogy az idősbb ág fejéhez való nagy ragaszkodását mutatná meg, — a' Principiumok, érzések és a' sors egyenlősége, — a' Gibraltár előtt kötött bajtársaság, — a' számkivettetés idejére való vissza emlékezés, ötöt X-dik Rárollyal szorosán öszvekötték. — Ezután a' Hrgnek több mondásaiból azt igyckezett Hennequin megmutatni; hogy a' Hrg, jószágait a' Berry Hrg gyermekeinek szánta. Így p. o. a' Bourbon Hrg, egy nappal a' Bordeauxi Hrg születése

után, sétálása közben találkozáván egyel azon tisztak között, a' kik azon estve, mikor a' Berry Hrg megölette, ő vele együtt voltak, és a' beszédben ezen történet jövén fel, a' Hertzeg a' többek közt így szólla: A' Berry Hrg ugyan durva, de jó ember volt, úgymint a' ki a' más sértegetésén éppen nem igyekezett — én ölet szerfelett szerettem, ő volt az én sziámnak bajtársa — és ezen szavaihoz, egy kevés ideig tartó halgatás után ezt tette: No jó! mint-hogy az ő gyermekéi árák, én nekik attyok helyett való attyok leszek, azok legyenek nekem örökösök. Az Ügyvédő Feuchernek tulajdon leveleiből azt is megmutatta, hogy ez az Aszszony előre látta mind azon nehézségeket, mellyekre ő a' Hrggel való tételje kivételében fog találni. A' testamentomnak úgymond az Ügyész, a' sem mutat szabad akaratból lett tételére, hogy az Orleáni Háznak egy Ügyvédőjére, a' Hrgnek valami testamentom planuma készítése bízott, — a' melly néki, a' nélkül, hogy azt kívánta volna, elébe is terjesztetett. Ezek meg lévén, azon lelkü és testi erőszak tételkre meg által a' beszélő, mellyeket Feucher a' Hertzegen elkövetett, azért, hogy azt a' Testamentom alá írására reá vegye, 's ezen alkalommal a' Hrgnek a' következő nyilatkoztatását hozza elő: „Ha azok megnyerendik azt, a' mit akarnak, és ha nekik én mindent megadandok, én életemet fogom kotzkáztatni.“ A' Fog Orvosának pedig, ki néki azt a' tanátsot adta, hogy vetne véget a' Feucherrel való minden egybe köttetésnek, így felelt: „71 esztendő korában „már minden nehezen változtatja meg „a' maga szokásait, — nem hiszem, „hogy ne látott volna az Úr olyan legyet, mellyet a' pök, minekutánna

„egyszer hálójába akadt, mind inkább „inkább beburkol, éppen ez az én sor- „som“ Minekutánna az Ügyvédő, 1 ör Feuchernek a' Hrgen elkövetett kegyetlenségeit, még egyszer megemléttette volna és azt, hogy a' Hrg, a' napoként nevekendő kínzásokat tovább már nem állhatván, magát halála előtt kevéssel elbujdosásra határozta 's e' végre gondv selőjenek meg parantsolta, hogy 1 millio Frankot és a' Gyémántokat készen tartsa, 2-szor azon 42 tizlekelyeket, mellyekkel hasonlóképpen a' testamentom törvénytelenységét igyekezett meg mutatni, olvasta volna fel, annak megsemmisítését ajánlotta.

T ö r ö k O r s z á g.

Az Egyiptomi Királynak, Ibrahim Basa Fővezérsége alatt a' Syrusok ellen küldött hadi ereje minden nagy erőlködés nélkül foglalta el Gázát, Jaffát, és Caiffát, sőt ugyan annak egy Előőre már St. Jean d' Acre-ig az Abdallah Basa lakhelyéig nyomult, — de minthogy onnan tsak hamar ismét visszazatért, úgy látszik, hogy az tsak kímélés kedvéért hotsáttatott előre. Az Egyiptomi seregnek Syriában olly hirtelen tett nagy elő menetele arra mutat, hogy Mehmed Fő Basának ott sok követői vagynak.

A' fényes Portának az Egyiptomi Vice Király ezen maga fejtől kezdett tselekedete nagyon rosszszúl esett. Mellyre nézve annak, valamint Abdaallah Basának is megparantsolta, hogy az ellenségeskedéssel fel hagyjanak — és bizonyos, hogy az a' had, mellyet a' Nagy Úr most Konich nál húzat öszve, úgyszintén az az új sereg is, melly szakadatlan nyomul Damascus felé, nem tsak ennek a' magát már régen zabolátlanul, viselő tartománynak letsendesítésére van

rendelve, hanem egyszersmind a' nevezett két Basának, ha szép szerént nem engednének, megfenyítésére is. A' mi meg tetszik azon újítások és javításokból, mellyeket a' Tsászár mostanában a' fegyver táruk körül tétet, Angliából hozatván az oda szükséges erõmiveket és eszközöket. Ezen pillanatban minden hajó építõ helyeken négy línea hajók és 10 Fregátok, 764 ágyúkkal vagyunk épülõ félben.

H o l l a n d i a .

Azon feleletnek, mellyet Hollandia meghatalmazottjai a' Conferentzia 24 tzikkelyeire adtak, foglalatja idõ megy ki: A' Conferentzia, az Aacheni Protocolumban — melly azt tartja, hogy a' Hatalmasságoknak, vagy az õ Követjeiknek, az olyan dolgok felett tartott gyûléseik, mellyek más Európai Statusok Interesséivel különösen öszve vagynak köttetve, csak egyedül úgy lehetnek törvényesek, ha azokban azon Statusok vagy egyenesen vagy követjeik által vesznek részt, — nem találván ezen részvételnek meghatározott formáját, azt a' szabadságot veszi magának, mellynél fogva felszólítja az illetõ Statusokat, (Hollandiát és Belga Országot) hogy Igazgatószekek kívánságait írásban mutassák elõ, 's ugyan azon módon feleljenek a' Conferentziának azokra tett megjegyzéseire is. — Midõn a' felhozott Protocolum, a' Feleknek azon gyûlésekben, mellyben azoknak Interesséirõl van szó — minden külömség nélkül való részvételeket a' legnyilvánosabban határozza meg, — a' Hollandiai udvar nagyon tsudálkozik, hogy vélekedhetik a' Conferentzia olly balúl, és annál fog-

va hogy veheti magának az említett szabadságot, annyival inkább, hogy a' Conferentzia a' maga Üléseiben a' Hollandiai Király Követeit is meghíván, az alkudozások kezdetén azokkal együtt tanátskozott, és a' mellyekbõl azokat apródonként tsak idõ jártával rekesztette ki. — Megesteri ugyan a' Hollandiai Igazgatószekek azt, hogy a' kívánságoknak írásban való elõ adása 's az arra adott írásban való felelet és jegyzések, az egyenes résztvétellel fel érnek: de mind e' mellett is ha a' személyes és törvényes vitatás meg nem engedõdött, tsak ugyan elvesztette természeti characterét az alkudozás, és az illetõ személyek távolléte miatt nem lévén mód, az azok megkérdezésében, szükségesképpen sok tárgyoknak tökéletlenül felfogottaknak és fel nem világosítottaknak kellett maradni, a' mi a' Hollandiai udvarral közlött 24 tzikkelyeknek sok pontjaira nézve valósággal meg esett. A' Conferentziának tartozott nyílt szívvel vallják meg a' Hollandia Meghatalmazottjai, hogy õk az említett 24 tzikkelyekbõl jó nagy részt nem tudnak nagy igyekezetek mellett is sem az Acheni Protocolum értelmével és jelkével, sem a' Nemzetek jussával megegyeztetni. Igy p. o. hogy kívánhatja a' Conferentzia azt, hogy a' Hollandiai Király az õ folyóvizén a' hajók és tonnák jássaira való felvigyázást egy idegen hatalmassággal ossza meg, és elnézze azt, hogy az õ folyóvizében való halászatot 's az azon való halkereskedést más Fejedelem alatt valói gyakorolják, 's a' t. — A' mi az ellenségeskedések ismétleni elkezdése jussát illeti, ez, azon alkudozások rendébe tartozik, mellyeknek berekesztése elõtt elkerülhetetlen veszedelemre tennek ki a' felek magokat, ha egy bizonytalan jövendõre való tekintetbõl bizonyosra köteleznék magokat. Midõn a'

Király azon jussát fenntartja, hogy ha a' dolog úgy hozza magával, az ellenségeskedéseket ismét elkezdí, az által olyan jussával él, mellyet senki tőle el nem perelhet. — A' mi nézi különösen a' 24 tzikkelyeket, ne gondolja a' Conferentzia, hogy a' Hollandia meghatalmazottjainak elébbeni nyilatkoztatásában a' lett volna tzeljok, hogy ők az ő Fejedelmeknek a' mondott tzikkelyek által szerzett közönséges békeség systémájában való megegyezését hirdették volna. Távól légyen, hogy hasznot, vagy valami olyas jót adtak volna ezen tzikkelyek Hollandiának, mellyekkel az annakelőtte soha sem birt, — nem, — hanem inkább azon Ország kedvéért, mellytől elválík, szolgálással — melly alatt még eddig sem Hollandia, sem akármely más független Státus soha nem nyögött — akarja annak vállait meg terhelni, — olyan jussaitól és javaitól fosztja azt meg, mellyekkel az ez előtt ditsekedett, mint p. o. az 1790-kitől, a' mikor a' Skáldis bezáródott, és az 1815-kitől, a' midőn az, hogy Belgiummal egyesülhessen némelly Gyarmatjai és bizonyos summa pénzhez való jussáról mondott le. A' mit Sept. 5-kén költ hivatalos levelében kiadott, most is tsak azt mondja Hollandia, hogy ő magát semmi olyan rendszabásnak ellene nem szegezi, melly őtet vagy az 1790-ki, vagy az 1815-diki esztendőben volt állapotjába helyhezte-ti vissza. Ha a' 24 tzikkelyeknek a' Luxemburgi nagy Hrgségről nevezetesen annak határaitól tett végzéseit tekintjük, úgy látszik, hogy a' Hollandiai Korona, a' Luxemburgi Nagy Hrgség koronájával, mellyek ugyan azon Fejedelem fején együtt ragyognak, egymással fel fognak tseréltetni, ha azon sorsnak vettetnék alá, hogy azok jö-

vendőben egymástól elválhatnak. Éppen úgy meg nem engedhető dolog ezen két koronát egynek tartani, min a' Nagy Britanniait a' Hannóveraival és éppen úgy nem lehet a' Hollandiá's a' Luxemburgi Nagy Hrgséget illető rendszabásokat kedvezés gyanánt tartani, mint Anglia a' Hannovera felöltet kötésekét annak nem tarthatná. — Ha a' Király ilyen értelemben lenne, Királyi, és nagy Hrgi tulajdon jussait, a' német szövetséget és, a' maga familiájának atyjáról való rokonait sértene meg. (Folytatása következik.)

Legújabb Tudósítások.

Frantzia Országból:

A' Pairesk Kamarájának Dec. 27-kén tartott Ülésében felolvastatván a' firól fira szálló Paireség eltöröltetéséről szóló törvény javallat I Tzikkelye, ez 105 voksal elfogadtatott: ellene 70-nen voksoltak, kik azon voltak, hogy a' Pairség ezután is örökségi rang maradjon.

M a g y a r O r s z á g

Sz. Péterszegről Dec. 12-kén 1851.

Gyászba borult a' Debreczeni N. T. Egyházi vidék Ege, ama Nagy ember, Esperest és Udvari Ref. Lélek-Pásztor N. T. Tüdős Komáromi Pál Úr elhunytával! Egy ritka ajándékokkal ékeskedő Férjfit, amaz originalis Léleknek a' Nagy Diószegi Sámuelnek hajlani legbelsőbb Tanítványát, — egy tiszta Philosophust — szívére nézve pedig egy érzékeny Ember-Barátot, egy második Gellertet vesztett el a' Haza, az Emberriség benne. „Quis desiderio sit pudor aut modus tam chari capitis, — cui pie-

tas Justitiae soror incorrupta fides nu-
daque veritas quando ullum invenient
parem“ Későn esmerte őt meg a' vi-
lág; mert mint az érzékeny Kleist es-
tikéjében ábrázolt alázatos lélek virtu-
saival szemfényt veszteni soha nem kí-
vánt, csak az emberiségnek igyekezőn
azokkal használni, különösen pedig a'
Hazának a' Nyelvek philosophiájában
való vizsgálódása által, mellynek gyü-
möltseit esmerheti a' Tudos Magyar Kö-
zönség. — Sok erőtlenedési után di-
tső pályáját elvégezte Nov. 5-kén tör-
tént tsendes elszunnyadásával 60 eszten-
dős korában, siránkozó szerelmeseinek,
Barátinak 's minden érző Hazafiaknak
keserűségére. Kedves Halgatói-'s a' vi-
delékről nagy számmal öszvesereglett Gyü-
lekezett Nov. 8-kán késerte ki hideg
tetemeit a' temetőre. Boldog vagy te
Kedves Lélek! ott fenn kedvességben
vagy — itt alatt szív szakadva keres
minden!! —

Sáros Patak, Dec. 8-dikán, 1831.

A' pusztító Epemirigy Junius utol-
só napjaiban a' mi vidékünkre is be-
rontván, Oskolánk nevendéki még a'
szokott Examenek előtt Hazájokba szét-
oszlani kéntelenítették, — 's nem ha-
marébb mint November 10-ke körül
gyülekezettek öszve. A' viszontlátás
örömeit nevelte az, hogy elveszett Ké-
zink helyett két derék Tanítót nyere
Oskolánk Tek. Miklós László és
Zsarnai Lajos Urakban, abban mint
a' Politica és Statistica, ebben mint az
Erköltsi Theologia 's egyéb Papi Tu-
dományok Oktatóiban (ez egyszer'smind
Oktatóiban (ez egyszer'smind Oskolánk
Predikátora). Mind a' ketten beköszön-
tő Tudos Beszédjeiket egy a' végre ki-
rendelt Küldöttség előtt tartották, ez
Nov. 20-kán a' Ref. Templomban, amaz

pedig a' következő napon a' Collegium-
ban — a' Halgatók' nagy megelegedé-
sekre. — Ezen történetek által okozott
örömlenket újra szomorúság váltá fel
Dec. 4-kén, melly nap néhai Rézi Ur
utolsó tisztesség-tételének vala szentel-
ve. A' köz bánatot Tiszt, Zsarnai Ur
és Tek. Csengeri Ur tolmátsolták mind
ketten az elhunyt nagy érdeméhez
szabott fontos gyász beszédeikben. Ér-
zékeny vala ez utóbbi Szónoknak azon
kinyilatkoztatása, hogy ezen elhunyt
Professor Urnak mint Kedves Barátjá-
nak életét a' Széphalmi Tudos készül
vala mesteri etsetjével lefesteni — de
a' melly szándékát rövid nap mulva sem-
mivételte a' Halál. Nyúgodjanak mind
a' kettőnek hamvai tsendesen!

Ugyan ez nap több Barátjai ez El-
hunyt nagy érdeméhez együtt lévén, egy aláírást
nyújtottak egy számára készitendő em-
lék oszlop állítására 's képenek a' Col-
legium Könyvesháza' számára leendő el-
készítésére. De minthogy az így gyült
summa még ezen tzelra nem elég: meg-
keressük alázatosan az Elhunyt nagy
Tisztelőit, hogy ezen szándékot
ajánlásaikkal felsegélteni méltóztassanak;
annyival inkább mivel a' fennmaradó
pénz a' tisztelt Professor 4 árvái szá-
mára rendeltetett. A' beküldendő pénzt
Collegiumunk' Rektorához lehet úta-
sítani.

Debreczen, Dec. 4-dikén. Deb-
reczenben a' 40 napig pusztító Chole-
rának 2090-en lettek áldozataivá. Le-
hetetlen elhalgatni a' Városi Tekintetes
Tanátsnak azon bölts gondoskodását,
melly szerént veszteglő Intézetek, út-
szánként Ispotályok állítatnak, Orvosi
szerek a' szegényebbek számára ingyen
adani rendeltettek, valamint a' Városi
népnek azon jószívűségét is, melly na-

ponként 2—3 száz Szűkölködőt kenyérel's meleg étellel táplálni nem sajnálott. A' háladatosság halgatásban hagyani nem engedi Várad Püspök Mélt. Fötiszt. Lajtsák Ferentz Úr Ó Nagyságának azon különös kegyességét, melly szerént mindjárt a' veszedelem kezdetével 5000 Vfor. méltóztatott küldeni a' Szűkölködők' segedelmére. Háladatos indulat köt bennünket Tek. Sz. Györgyi Jó'sef Városi Fő Orvos Úrhoz is, ki a' Szenvedők ápolgatásában fáradhatatlan vala, mind addig, míg a' dühösködő nyavalya által ő is leverettetvén, ereje elvesztét a' szélütés követte, 's így már most fájdalom! a' Szenvedők' segedelmére nem mehet. — Igy Kanonok és helybeli Plebánus Fötiszt. Kritsifalusi Ferentz Úr, valamint több más Lakosok a' szegények felsegítésére különös figyelmeket fordították... Áldás szálljon az illy lelkes Férjfiakra!

Ugyan Debreczenből írják, hogy a' helybeli Cathol. Templom két réz, de szépen kiaranyozott toronya fel-

épült. T. i. a' már tisztelt Mélt. Fötiszt. Várad Püspök Úr Ó Nagysága a' Megye Cassájából 10,000, a' magából is ugyan 10,000 Vforintokat méltóztatott e' sz. végre adni; — a' mi még hibázott: — arra a' Plebanus Úr a' Városi Nép's az itt való vásárookra nagy számmal gyülekező Keréskedők között segedelem pénzt szedetett, magából is pótolta azt; — a' Városi T. Tanács pedig ingyen adott téglát, kemény fát, tserép zsindehyt. A' 43,70 más'sas harangot Várad Nagy Prépost Fötisztelendő T. a. g. n. János Úr tsináltatta. —

A' Pénz folyamat Januárius' 5-dikén.
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 85 2/3

Az 1820-béli sorsosok: 179 7/15

Az 1821-béli hasonlók: — —

Bétsvárose 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 3/4 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1158 5/6 for. ton Conv. Pénzben.

Jelentés a' Magyar és Erdély Országai

Ts. K. Tekintetes Posta Hivatalokhoz!

- 1) A' Bétsi Ts. K. legfőbb Udv. Posta Hiválnál az Újságok Expeditiójának Directiója kéri, hogy a' hozzá útasítandó leveleket mellyekben Német vagy Frantzia Újságok rendeltetnek, ne lerheltessenek ezentúl ne Magyarúl hanem vagy Németül vagy Deakúl írni, külömben kéntele-nittetik a' Directio azokat vissza küldeni, mivel azoknak elmagyaráz-tatása sok idő vesztéssel jár.
- 2) Azon Ts. K. Posta Hivatalokat, mellyek a' M. Kurir Redactiójánál bizonyos számú Újságokat rendelnek minden boríték nélkül 's úgy hogy az Újságot rendelő Olvasó Urak neveiket ide meg nem írják, ismét kér-jük, hogy ezentúl a' megrendelő Titt Urak neveiket és rangjokat 's a' t. felküldeni ne terheltessenek. E' miatt maradtak ki a' mult esztendei Laistromból számos Nevek, a' mit felette sajnálunk.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykál Antal. (Obere Bäcker-Strasse No 755.)